

ЗАКЉУЧЦИ XVII ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА ВЕТЕРИНАРА И ВЕТЕРИНАРСКИХ ТЕХНИЧАРА ЦРНЕ ГОРЕ

На XVII годишњој скупштини Савеза друштава ветеринара и ветеринарских техничара СР Црне Горе одржаној у Херцег-Новом 27. и 28. октобра 1967. године, на основу извјештаја о раду Савеза и поднијетих реферата који су разматрали друштвену и стручну проблематику, донесени су сљедећи

ЗАКЉУЧЦИ

I

Савез је у протеклом периоду показао знатну друштвену активност у припремама око одржавања и рада III конгреса ветеринара и ветеринарских техничара СФРЈ који је одржан у Сарајеву 16—18. марта 1967. године. У протеклом периоду Извршни одбор Савеза је одржао шест сједница на којима је разматрана текућа друштвена, стручна и организациона проблематика. Све сједнице су имале карактер проширених сједница у којима су учествовали ветеринарски радници из Републике.

Одржавана је такође присна сарадња са Савезом ветеринара и ветеринарских техничара Југославије, са Савезима других република, као и са ветеринарским научним и производним институцијама у земљи.

Скупштина констатује да би овај рад био још плоднији и обимнији да су то дозвољавала финансијска средства, која су ограничена искључиво на уплату чланарине релативно малог броја чланова Савеза.

II

На скупштини је посебна пажња посвећена разматрању одредаба Републичког закона о мјерама за унапређивање сточарства и о здравственој заштити стоке, па је констатовала да је његова позитивна страна у томе што је њим први пут регулисана материја која се односи на здравствену заштиту стоке и што су истим законом омогућени неки нови извори прихода којима ће се користити ветеринарска служба у Републици.

Сматра се да су поједине одредбе Закона погодиле и непосредно угрозиле ветеринарске институције које су главни носиоци ветеринарске службе у Републици. Наиме, општинске ветеринарске станице до сада су вршиле све стручне послове на подручју својих општина, па и ветеринарско-санитарне прегледе, који су у овом закону децидно наведени. Међутим одредбама овог закона предвиђено је да се приходи које ће служба остваривати од ових ветеринарско-санитарних прегледа уплаћују на посебне рачуне општинских скупштина, тј. да се они сматрају приходима општина, а не ветеринарских станица које их остварују својим радом и којима су они неопходни за нормалан рад и egzистенцију.

Такође је изречено мишљење да је тарифу о ветеринарско-санитарним прегледима требало донијети као посебан нормативни акт на основу Републичког закона, а не самим законом, јер су цијене прописане у Закону

доста ниске да би могле одговарати за дужи период собзиром на опште кретање цијена услугама.

III

Требало би да ветеринарске станице у нашој републици преузму на себе обављање свих стручних послова из надлежности ветеринарске службе а да ветеринарска инспекција буде орган Управе који ће се старати о спровођењу законских прописа, вршити контролу над радом и организационим питањима службе на подручју општине.

IV

Ради јачања стручних, кадровских и материјалних могућности ветеринарских станица, сматра се да треба омогућити њихову међусобну интеграцију, гдје за то постоје објективни услови и потреба.

То ће допринијети не само да се повећа обим и побољша квалитет у обављању стручних послова него ће и повећати финансијска средства, а тиме омогућити стручно усавршавање кадра за којим се осјећа потреба у савременој сточарској производњи.

V

На скупштини је заузето категоричко становиште да никакве интеграције ветеринарских установа са било којим другим установама или радним организацијама не би имале оправдања и да би то штетно дјеловало на унапређивање сточарства и на здравствену заштиту стоке. Ово најбоље потврђују до сада стечена искуства у нашој Републици.

VI

Нужно је да се од Ветеринарско-дијагностичке станице и Центра за вјештачко осјеменавање стоке формира самостални Ветеринарски завод Црне Горе у Титограду, јер ово намећу потребе ветеринарске службе, у вези са извршавањем задатака који се заснивају на одредбама Основног и Републичког закона о мјерама за унапређивање сточарства и о здравственој заштити стоке.

VII

Неопходно је донијети Републички закон о ветеринарској служби ради рјешавања низа организационих питања и проблема који штите нашу службу, па, поред осталог, и питања приватне праксе којом су у последње вријеме почели да се баве ветеринари и други ветеринарски радници.

VIII

Очекује се пуно разумијевање и помоћ ветеринарској служби од стране општинских скупштина у спровођењу Републичког закона о мјерама за унапређивање сточарства и о здравственој заштити стоке, као и од других служби и организација на које ће се она у спровођењу Закона ослањати.

IX

На крају је поступак Херцеговске општинске скупштине која је омогућила да се ова годишња скупштина одржи у Херцег-Новом и што је за то додијелила одређена финансијска средства, оцијењен као гест пуног разумијевања за ветеринарску службу.